

KERK + lever

OPGELET!

Uitneembaar bewaarboekje met alle zondagslezingen + commentaar tot einde maart!

Dossier
Verkondigen
door te zijn

blz. 14-15

Houtvesters
in
Bijenwoud

blz. 20

Gratis
naar de
film

blz. 22

WEEKBLAD — NUMMER 9 — 1 MAART 2006

antwerpen brugge gent mechelen hasselt

Maar Ik zie jou

A

SWOENSDAG is de poort naar de vastentijd. Wat gebeurt wanneer ik deze poort binnenga?

Wat wordt van mij verwacht? De liturgie van Aswoensdag spreekt van ommekeer en een hernieuwing van de doopbelofte, de belofte van navolging. Al te vaak wordt de nadruk gelegd op alle verplichtingen van onze kant en wordt Gods belofte vergeten: God is de mensen in deze tijd zeer nabij.

Wanneer sprake is van boete, is dit niet om een strenge God gunstig te stemmen. God is Vader en Hij kent zijn kinderen. Hij weet van hun zwaktes, hun verlangens en wensen. Hij kent mij beter dan ik mezelf. Hij is mijn wegbereider en Hij wenst niets meer dan dat het me goed gaat. Aan de poort van de vastentijd wacht Hij me op, om me te vergezellen.

Wanneer me dit duidelijk is, kan ik met vertrouwen de poort bin-

ngaan. Ik weet mij geborgen in zijn liefde. De vastentijd betekent dan ook zich bezinnen over deze onvoorwaardelijke liefde van God en zich oefenen in het antwoord op deze liefde.

Geliefden lezen en herlezen elkaars liefdesbrieven, ook al kennen zij die reeds uit het hoofd. Waarom zouden wij dan niet Gods woord lezen en herlezen, ook al komen ons deze woorden bekend voor? Wanneer mensen elkaar graag hebben, zoeken zij elkaars gezelschap op. Waarom niet vaker Gods gezelschap opzoeken in gebed, in de eucharistie?

Edith Stein zegt over het gebed: „Het is de hoogste prestatie waartoe de menselijke geest in staat is, maar het is niet uitsluitend een menselijke prestatie. Het gebed is een Jakobsladder waarlangs de menselijke geest opstijgt, en Gods genade naar de mens afdaald.”

Het is ook Edith Stein die ons attent maakt op een ander aspect van onze liefde tot God: „Voor de christen bestaan geen 'vreemde'

mensen. Onze 'naaste' is degene, met wie wij rechtstreeks te maken hebben en die ons het meest nodig heeft, ongeacht of hij familie is of niet, of we hem genegen zijn of niet, of hij onze hulp 'moreel verdient' of niet.”

„De liefde van Christus kent geen grenzen, nooit is haar iets te veel, nooit huivert zij voor wat onaangenaam of besmeurd is. Hij is gekomen voor de zondaars, niet voor de rechtvaardigen. En als Christus' liefde in ons leeft, doen wij zoals Hij: wij zoeken de verloren schapen op.”

En de heilige karmelietes vervolgt: „De natuurlijke liefde is er op uit het beminde wezen voor zichzelf en zoveel mogelijk onverdeeld te bezitten. Christus is gekomen, om het verloren mensdom voor de Vader terug te winnen. Wie met zijn liefde bemint, wil dat de mensen aan God toebehoren en niet aan ons. En dat is ongetwijfeld de zekerste manier om ze voor alle eeuwigheid te bezitten. Want wanneer wij ie-

mand voor God winnen, worden wij met hem één in God, terwijl het verlangen om iemand voor onszelf te veroveren, vroeg of laat op verlies moet uitlopen. Dit geldt zowel voor de zielen, die ons eerst 'vreemd' waren, als voor onze vrienden en voor elk uitwendig bezit. Wie ernaar streeft te krijgen en te houden, verliest daardoor. Wie iets aan God opoffert, maakt winst.”

Onze liefde tot de naaste is daarom ook een maat voor onze liefde tot God. Acties zoals die van Broederlijk Delen maken dit duidelijk. Niet om uit onze overvloed te geven of om ons geweten te sussen, maar om Christus na te volgen in woord en daad.

De poort naar de vasten binnengaan betekent vertrouwen hebben. Omdat ook Christus in parabels heeft gesproken, zou ik willen sluiten met een gekend verhaal dat dit vertrouwen illustreert. Bij een huisbrand kon het hele gezin zich redden, alleen Jantje bevindt zich nog in het brandende huis. Hij

staat in het raam, omgeven door walmende rook. Vader roept: „Spring toch!” Bang antwoordt Jantje: „Papa, ik zie je niet!” Maar dan hoort hij, door de rook: „Maar ik zie jou.” Vol vertrouwen in zijn vader springt Jantje en wordt gered.

Wij zien onze Abba niet, maar Hij ziet ons. Hij roept ons en neemt ons mee door de vastentijd naar Golgotha en het licht van de verrijzenis.

Ilse Kerremans

Een van Vlaanderens eerste vrouwelijke chirurgen, is Ilse Kerremans momenteel transplantatiecoördinator in het UZ Gent. Ze is ook lid van de karmelitaanse lekenbeweging. Al ettelijke jaren is ze gegrepen door het werk van Edith Stein (1891-1942). Deze Duitse feministe en filosofe bekeerde zich als joodse tot het katholicisme. De laatste jaren van haar leven leidde ze een bestaan als karmelietes. Dat eindigde abrupt in de gaskamers van Auschwitz. In 1998 verklaarde Joannes-Paulus II Edith Stein heilig.

*D*ie het woord 'Komt achter mij' eenmaal hoorden spreken, vissers waren zij, als gij. En de Vis is teken.

Ida Gerhardt

© Corbis